

[Clausager.]

for Lovforslaget, er det, fordi Skatten ikke bruges til det Formaal, vi vil have den brugt til. Hvis Skatteprovenuet kunde blive brugt til nyttige og paakraevende Foranstaltninger, enten til Nedsættelse af andre Skatter, der tynger uforholdsmæssigt haardt, som den ærede Ordfører var inde paa, eller til almindelige Støtteforanstaltninger til de daarlige stillede Erhverv, vilde vi ikke vige tilbage for disse nye Skatter. Sagen er den, at den Beskatning, vi har, hviler umaadelig ulige og urimeligt paa de forskellige Erhverv og de forskellige Personer. Det er forfærdeligt at blive ved at se paa, at i de Egne, hvor man har den ringeste Indkomst, har man den højeste Skatteprocent, og paa de Steder, hvor man har den største Indkomst, slipper man forholdsvis billigt. Hvem der tænker tilbage paa Udligningsforslagets Behandling, vil vide, at vi i Hovedsagen beholder de samme uheldige Tal, der viser Skattetrykket, i København beholder vi 7—8 pCt., i Provinsløstæderne 8½—9 pCt. og paa Landet 11½—12 pCt.: der sker en lille Forskydning, men den er meget, meget ringe. Det er mærkværdigt, at man kan vedblive at finde sig i en saa ulige Beskatning, og vil man rette paa *det*, skal vor Medvirken til de nye Skatter, der skal til for at bøde herpaa, ikke mangle. Regeringen vil ikke forstaa det, i alt Fald taler og handler den, som om den ikke forstaa det. Men det er ved at gry. Man maa vel ikke synge her, men jeg kunde næsten have Lyst til at begynde paa Sangen: Nu dages det, Brødre, det lysner i Øst; visse Steder er man ved at vaagne, saaledes i Nordsjælland — det er for en Del mod Øst — der peger man paa dette uretfærdige Forhold, der lyder en Røst, som man vist i Længden ikke kan overhøre. Den 7. April afholdtes der i Hillerød et Møde mellem de tre nordsjællandske Landboforeninger og Frederiksborg Amts samvirkende Husmandsforeninger; de har ligesom lagt al Partipolitik til Side og taler om, hvad der trykker dem; de stiller et Krav til Offentligheden, til Regering og Rigsdag, som gaar ud paa, at man maa tilstræbe lige Skat paa lige Jord, ensartet i By og paa Land, og saa siger man — jeg maa maaske have Lov til at citere —:

„Der stilles bestemt Krav om en Nedgang i Landbrugets faste Ejendoms-skatter, saaledes at de fremtidige samlede faste Ejendoms-skatter som Maksimumsgrænse ikke kommer til at overstige 1 pCt. paa Jordværdien og 0,75 pCt. paa

Bygningsværdien, og at de Beløb, Ejendoms-skatterne nedsættes med, tilvebringes ved Paaligning paa de store Indkomster og Formuer samt ved en retfærdig Beskatning af de samfundsskabte Grundværdier.“

1 pCt. vil sige 10 promille i samlet Grundværdibeskatning, Stats-, Amts- og Kommuneskatter, det er rundt regnet, naar man tager Beskatningen i Gennemsnit, omkring ved det halve af det, vi har, men det vil virke meget, meget stærkere de Steder, hvor man er meget højt oppe, ikke saa stærkt paa de Steder, hvor man er lavt nede i Forvejen, men det er kun rigtigt, synes jeg.

10 pro mille paa Jord og 7½ pro mille paa Ejendomsskyld, paa Bygninger, det er det Krav, disse Landboforeninger og disse Husmandsforeninger kommer med, og der staar under dette Opraab gode radikale Navne. Ja, det kan man vist ikke blive ved at sidde overhørig, og jeg forstaa ogsaa, at dette eller lignende Taler maaske allerede har virket paa den ærede Ordfører, idet han lod falde en Bemærkning om, at han var klar over, at de faste Ejendoms-skatter paa Landet var for høje. Det sætter jeg en Streg under, saa er vi da kommet saa langt. For saa vidt man vil gaa ind paa den Linie at begrænse Landbrugets faste Skatter til noget lignende som nævnt der, har man vor Medvirken til at skaffe Dækning for det Beløb, som skal til for at gennemføre det.

Det er meget sandt, som den ærede Ordfører for Udvalget sagde, at vi vil bruge en Skat som den, her er Tale om, til at nedbringe de faste Skatter. Det er ogsaa meget sandt, hvad han sagde, at selv om man gjorde det, kom Landbruget ikke paa den grønne Gren. Nej, men det hjalp dog, og det var dog et Skridt i den rigtige Retning. Den ærede Ordfører føjede til, at der skulde ganske andre Forhold tages op, hvis man skulde skaffe Landbruget bedre Kaar. Hvad er det for noget? Jeg er saa forbavset og saa nysgerrig. Man kunde da vel ikke lige faa lidt at vide om det? For jeg synes egentlig talt, det haster, jeg synes, det ser forfærdeligt ud i dette Foraar, og naar en socialdemokratisk Ordfører tillader sig at sige dette her, gaar jeg ud fra, at han ved lidt om det, at han ikke saadan snakker rent ud i det blaa. Hvad mon det kan have været? det var egentlig grumme rart at faa lidt at vide om det.

Den ærede Ordfører sagde, at det kommunale Skattetryk tynger jo haardest, haardere end baade Amtsskatterne og da især Statsskatterne. Det er fuldstændig rigtigt, og det er vel ogsaa nogenlunde